Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26214
Copyright: Admont, Benediktinerstift

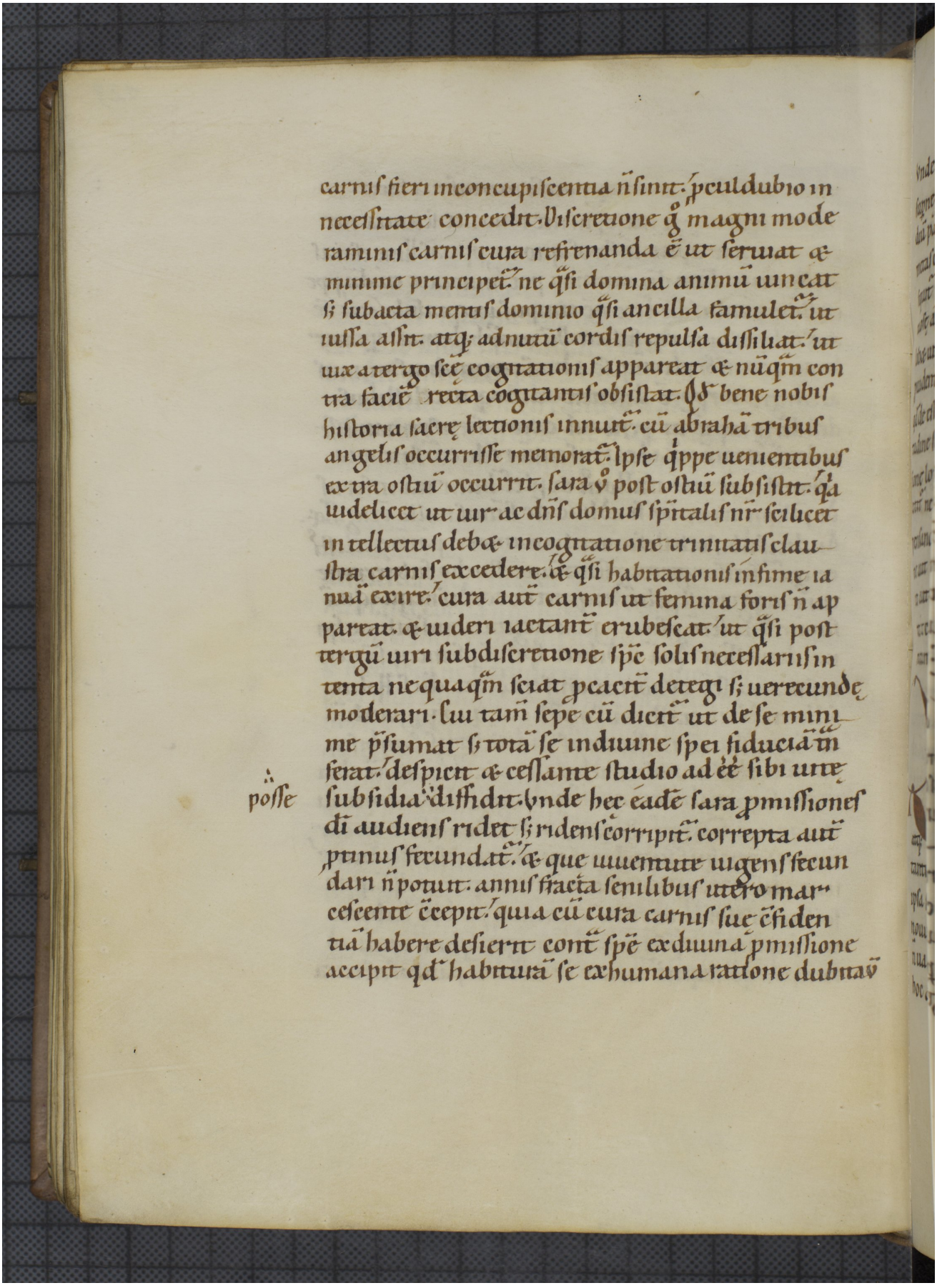

carnis fieri inconcupiscentia n̄ sinit. ꝓculdubio in
necessitate concedit. Discretione q̄ magni mode
raminis carnis cura refrenanda ē ut seruiat ⁊
minime principet. ne q̄si domina animū uincat
s; subacta mentis dominio q̄si ancilla famulet. ut
iussa assit. atq; adnutū cordis repulsa dissiliat. ut
uix a tergo scē cogitationis appareat ⁊ nūq̄m con
tra faciē recta cogitantis obsistat. Qd̄ bene nobis
historia sacrę lectionis innuit. cū abrahā tribus
angelis occurrisse memorat. Ipse q̄ppe uenientibus
extra ostiū occurrit. sara v̄ post ostiū subsistit. q̄a
uidelicet ut uir ac dn̄s domus sp̄italis nr̄ scilicet
intellectus deb⁊ incogitatione trinitatis clau
stra carnis excedere. ⁊ q̄si habitationis infime ia
nuā exire. cura aut̄ carnis ut femina foris n̄ ap
pareat. ⁊ uideri iactant̄ erubescat. ut q̄si post
tergū uiri subdiscretione sp̄c solis necessariis in
tenta ne quaq̄m sciat ꝓcacit̄ detegi s; uerecundę
moderari. Cui tam̄ sepe cū dicit̄ ut de se mini
me p̄sumat s; totā se in diuine spei fiduciā tn̄
ferat. despicit ⁊ cessante studio ad ēē sibi uitę
posse subsidia diffidit. Vnde hec eadē sara ꝓmissiones
dī audiens ridet s; ridens corripit̄. correpta aut̄
ꝓtinus fecundat̄. ⁊ que iuuentute uigens fecun
dari n̄ potuit. annis fracta senilibus utero mar
cescente c̄cepit. quia cū cura carnis suę c̄fiden
tiā habere desierit cont̄ sp̄ē ex diuina ꝓmissione
accipit qd̄ habituram se ex humana ratione dubitav̄